

Veu de la Plana

SEMANARI DEFENSOR DELS INTERESOS REGIONALS

N.º SOLT
5
CÈNTIMS

DESCRIPCIÓ
Castelló, al mes..... 0'25 ptas.
Fora, trimestre..... 1 » »

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
COLÓN, 17, 2.º
Tota la correspondencia a la Administració

SE PUBLICA TOTS ELS DISAPTES
No se tornen els originals en cara que no se publiquen

DEL MOMENT

En el transcurs del debat plantejat en la cambra dels diputats a rail del mensage de la corona el diputat D. Félix Azzati baix los títols d' espanyol y valencià y no se cuantes coses mes, preten sobre la cuestió catalana arroganse la defensa dels interesos valenciàns refutar y recriminar al insigne Cambó tota la doctrina sòlida y justa per este tan elocuenment esposada en son recien discurs.

Del Sr. Azati res tindriem que dir si en el debat aguere sustentat un criteri particular, mes com preten englobar y tindre tras si al poble valencià, mos veem en la necessitat com a part que formem del mateix de protestar contra les inesactituts y heregies comeses per el diputat per Valencia, manifestan no podem ni deben suscriureles tan mes, cuan de son examen, no deduim mes que una ofuscació gran que sufris lo dit sinyor de lo que son els sentimens regionals: y no pot acontir atra cosa de qui, consideranse demòcrata y lliberal y quisà a nom de éste, recrimine al leader regionalista sa altives al esposar les pretensions catalanes; pero creu acàs el diputat per Valencia que en dignitat despues de tantes contrarietats y despreis sufrits, cap el mendicar dels poders centrals lo que may debie haber entrat en la seua jurisdicció, com es el determinar el reconeiximen y respecte dels drets regionals?, si está en la dita creencia y moldeje el regionalisme al calor de conviccions com la de supondre un grau de cultura superior el us del castellà en merma de la nostra llengua, son regionalisme será un pur

fantasma sens ànima y sa importancia, sols se reduirà a omplir un lloch en lo diccionari pero may una realitat en la genealogia dels pobles.

El que no adoptem una actitud idéntica a la dels catalàns no signifiqui tampoch sinyor Azati, que recriminem la de estos, no, ants al contrari, esta mos ompli de goch, lamentan que siguen sols ells, els que tinguen de afrontar estes cuestiones, pues es asunt que atanye molt de prop tamé a nosatros y pero desgraciadamen per una especie de catalepsia sentimental que sufrim, no podem unir nostres forces a la de nostres germàns Catalàns en el interesat desits de reivindicar nostres sagrats drets, hui, que tots els esforços se requerisen, si tenim que contrarrestar les concupiscencies e interesos inconfesables dels centralistes, que guiats per el odi, no han tingut ningún escrupol en sostindre el absurdo de que estes reivindicacions ferisen als interesos de la unitat espanyola. Els desacerts centralistes alcansen sensiblement a la regió valenciana que no voldrie tindre que plorar el abandono en que la tenen els governs; lamente com no pot menos, que la tributació al Estat constituísque una sangria a la economia del país, sens una compensació justa y equitativa; se condol tristemen, de tindre una pléyade de funcionarios sens escrupols ni capacitat; pero tantes y tantes anomalies se soporten per exsesiva desidia, per el abit de desentendres de tot alló que directamen tendís a posar remey al mal que sufrim sens necessitat de apostols ni politiques exòtiques y perniciosas y finalment, per falta de civisme porque

no es ni pot ser cívica una actitud en que cobardemen, se despren el poble soberà de una de les principals prerogatives que se deriven del dret de fiscalisació, la coacció que deu exersir sobre els poders intuits, pera lograr el respecte y reconeiximen de drets llejitim sancionats temps ya, per la voluntat de anteriors generacions: NO, sinyor Azzati, nostre poble no sent en son esperit aquella flama ardorosa d' amor y pleitesía a les seues tradicions, les comitancies inpúdiques, li han arrancat la fé en la vida regional y per lo tan, aquell regionalisme valencià que se referis en son discurs, no existis, puix careix de la part principal que integre tota actuació regionalista, la de exigir la llibertat en la actuació dels seus drets.

Esta, encara que dolorosa, es la realitat, y ya que nosatros no podem per nostre propi esfor donaes les causes anteriormen apuntaes obtindre un régimen regionaliste, disém a Catalunya qu' en la lluita que ha entavlat, lograrà fer vore al poder central lo injust del régimen que sufrim y obtenim les reivindicacions que anyoren, posarán també de manifest les detentacions, qu' el centralisme a operat en totes les regions d' Espanya y facilitarán com es llojich el poder obtindre mosatros en pochosfors lo que virilmen no haben sabut defendre: les llibertats regionals.

Així es, Sr. Azzati, que sense anar tan llun els catalán, com vosté recele, crech van a actuar indirectamen de llibertadors de les garres del centralisme a totes les rejons d' Espanya y com a valencià y regionaliste me complau y satisfá.

VINATEA.

APUNS DE PÒBLES

ALMAÇORA

EXÓRDI

Per el pòble humi't y quiet, per 'l pòb'e tristench y abnegat t' Ignasi Zuloaga tota classe d'entussiasmes y benevolencies, es pera dèll digne d'atenció y estudi.

Cuant visitem un pòble sentim en nosaltres el equilibri, la tranquil·litat que fá falta 'ls esperits inquietos y heroics. Un paisatge, un troç de mar, un estól de gents, son prou pera prommoure 'n nosaltres gojos amagats de dolçor sublim. Serán vages opinións, sencilles maneres de vore algo de lo molt que tenen pera poder parlar dèlls.

HORES MORTES

A un quilometro d' aqeste pòble, tenint fresca encara l' eixample del ambient castellonench, plens d' una emoció rara y frenètica, mirém el cementeri que a la nostra dreita envolt en boires matineres sembla, no la visió trágica y negra que Darío de Regoyos tenie dels cementeris espanyols, sino algo apropiat a una acuarela decorativa de Calcagnodoro. Aqeste cementeri en aquesta planicia de rocam baixet y tons variats; asoles com está, rodat pèl mur blanch, es una nota de novela de Baroja algo no vist que te quietut, passivisme.

Desde 'l cél pardo hui; la tèrra rogénca; els verts dels arbres, fins lo blansquissim y uniforme del pòble que presente al front els almaccens tarongeros, mos predisposen a sensacions diferens que tenen en nosaltres el efecte d' unes vistes de cine, ràpides y suaus. Tot volem voreu. Mos encanten uns homens forts y energics de linies, y mes cullá nnes dones tocaes de mantellina fan reviuire 'n l' ànima nóstra el recórt de les figures del Gréco. Tals son els grisos y blans que les animen.

EL CALVARI

Unes cases de taulá baixeta, de fachas blaves y ócre; uns ciprers, una esglesia, un tancat en ringleres

paraleles de ciprers, unes capélles primes de cúpula cobalto, y uns chiquets juadorotch. Es un reculliment, una soletat, un misticisme.

Aplegue fins nosaltros el cantar fi de unes monges. Te asó uh no se que de Zuloaga, arcaich, com les dançes de la Tórtola, unes fadrines resen en lo calvari; crehuen uns uubols blancs el horiçont, toque una campana.

UN PAISSATGE

A la espala tenim Almaçora, menuda, sonrient. Es dumenge, les campanes no paren de boltejar. Per aqeste camí que porte al riu passen homens, tots van vestits de negre, son uns homens torrats que tapen sa tèsta ab mocaor del color del vestit. No gasten bigot. Alguns son els tipos vascuences dèls Zubiaurres, tots el agrícola llevantí expresiu, sociable mes apegat a lo seu per instint própi, sinse deliberació ni examen. Molt valencians perosensdonarse compter.

A la espala tenim Almaçora, al davant la silueta barroca del campanar y esglesia villa-realera, l' horta fecònda, els tarongers. El espai inmens arrollaor sembla la eternitat, el poder.

Tornem a mirar al camí y aqesta vegada hi ha no pasen homens, sols un carro moliner de vèla blanca s' allarge poch a poch alçant una polseguera blanca tamé.

CARÁ DE SOL

Per la banda del Millars, vora riu, tornem de Sta. Quiteria, entrant en Almaçora, que aquestes hores t' el moiment de les vespraes dumengeres. Es hi ha a la tardor. El cél no gris, está blavós. Unes glopaes de sol allumenen en valentia el pany de cases fronter a nosaltrés.

Després d' aqeste jorn boirós y fredolí aquesta llum cante esperança, es com el despertar almaçorí a un camp nou de lluita, d' iniciatives; un regionalisme que s' inicié 'n la jovenalla que pasetja rient y bullangera, plena de forçes, que se done comptes, començant un modo

nou de pensar no semblant a la abnegació y servilisme d' avans.... Un moment mes y el pany de cases brillant enfosquirá, destacantse del cél clar en factura d' aigua-fort.

XENIUS.

DE FESTES

Enguany han deixat prou que desitjar, les festes que anualment celebrenòstre Ajuntament en lo mes de la fita. ¡Estem tan pobres...!

N' obstant totes elles, s' han vist concurríidíssimes—ja falta d' altra cosa!—puix la gent ha acudit afanosa, y tant la correguda de bicicletes, com la carrera d' obstáculos d' automovils, festa de bous, certamen musical y demés, es viu omplert de gom a gom.

En lo que no escatimem nostres lloances, es en l' acert de la Comisió de festes, en organitzar lo certamen musical.

El poble pren com se manifestá en este día, a molt curinyo e interés tots estos festejos en qu' el art musical entregue ses bellees y gracioses armonies al delit-te de la multitud sempre sensible, sempre noble. Cuant li parlen a l' ànima, en el llenguatge pur del diví art.

La muntitut que invadíe la plaça sentía vehements, desijos d' oir a les dites bandes concursants que, presedides de gran competencia fee dudós el resultat probable; d' ahí qu' el auditori, oixquera ab respetuós silenci les obres posaes a proba en el mentat certamen. Tan la banda de la Vall de Uxó com la de Villarreal y Burriana, foren frenèticamen aplaudides especialment en la execució de la obra de concurs, producció notable de nóstre plorat mestre Giner. A totes efusivament felicite esta redacció y principalment a la Comisió organiquidora de dit festeig en primer lloch, per haber donat una nota de pur art en estes festes y segon, per la acertá elecció de la obra de concurs pues sempre se contribuix en esta preferencia a

honrar a una llegítima gloria de nostra regió.

Lo que tots han trobat de menos, emportantse gran decepció, ha sigut la traca final pèl poble. Tenim a bon segur que tot lo mon haurera aplaudit, la supresió de cualsevol festeig, en favor de l' esmentada traca.

Servisca assò pera l' any vinent, cas de ferse les mateixes festetes, y a lo manco, sustituisques mes que siga un vol, per la distreta y agradosa traca.

Dos paraules per nostre conpter, tenim que anyadir a lo dit en el remetit de la Joventut Regionalista que avans publiquem, y son: en primer lloch, que jusguem impropri d' un periódich que aspire a obtindre 'l respecte y consideració de les persones desents, les insolencies y groseries que 'n ell s' estampen, puix encara que la ofuscació y el ódi obligue a extralimitar la serenitat y prudencia, no pot pédre en jamai la norma del respecte que mereix el lector y en aquest cas sensiblement confessem qu' "El Clamor" a fet un mito de totes les observancies mes rudimentaries; y l' altra manifestació es que may esperavem que tinguera tan equivocat concepte de la societat regionalista que per altra part, tantes probes te donades de amor a la cultura y a Castelló en tot acte en que sempre ha pressedit en ella el bon desits del acert y concordia a lo cual la tolerancia ha segut el camí que inflexiblemen s' ha trassat. En este estat la dita societat, mos pareixen injustes les insolencies que tan ellógicament li dedique el mentat periódich y protestem per nostra part enérgicament de prosedir tan innoble.

LA REDACCIÓ.

Himne-Valencianiste

¡VENT DE PONENT...!

¡VENT DE PONENT...!

Llauradors, nóstra terra perilla:
Germanats l' amor sant defensem;
Vil extrany magansés nos humilla...
Valencians, per la Patria breguem.

Defensem la nóstra casa,
géni i llengua, sang i rasa.
Per honor y dignitat
Per la santa llibertat.

¡Vent de Ponent marsix la collita!
¡Vent de Ponent lo cor debilita!
i el nafra i el crema gelat ó brussent...

¡VENT DE PONENT!
¡VENT DE PONENT!

¡Pòble meu, pòble meu, qui t' ha vist
Fort, gotjós... i ara debil i trist...
Dones flors y te tornen espines.
Trevallant, trevallant t' arruines.!

Fores l' alba llevantina;
teua fon la mar llatina;
escapá ta gloria el vent...

i ara esclau d' un fórt Ponent...
¡Vent de Ponent marsix la collita!
¡Vent de Ponent lo cor debilita!
i el nafra y el crema gelat ó brussent...

¡VENT DE PONENT!
¡VENT DE PONENT!

Rompa fórt nostre clam, colliters;
Del cultiu detingam els quejers:
El ponent malait tot ho arrasa,
I els vérts camps i la sang nos abraça.

Alcem murs, alcem rasers
protectors de nóstra casa...
i refresque nóstra llar
l' alenada de la mar...

¡Vent de Ponent marsix la collita!
¡Vent de Ponent lo cor debilita!
i el nafra i el crema gelat o baussent...

¡VENT DE PONENT!
¡VENT DE PONENT!

LLUÍS CEBRIAN IBOR.

Regionalisme

III

Sils llegidors de VEU DE LA PLANA s'han fixat en el comunicat anterior, haurán pogut vore qu'el Regionalisme li doná molta grandea y gloria a la nòstra Espanya; mes a pesar d' aixó may li han faltat a tan bon régimen polítich emenichs poderosos y molts més en els nòstres dies en que pareix una moda el impugnar el Regionalisme; enemichs que valensse d' artimanyes y falsejant la historia han tractat (y desgraciadament casi ho han conseguit) de derrocar un palau tan solit y grandíós com es el Regionalisme.

Y a tot assó si bé estudiem el assunt no devem extranyar que la política regional tinga tan forts enemichs; perqu' en este mon passe una cosa molt anómala, y es: que quant millor y més bona es una obra, més contradictors y més enemichs té, y aixina entre éstos uns se funden per atacar al Regionalisme en que no es just ni equitatiu que dins d' una mateixa nació hi haja reines y regions que tinguen diferents lleys, furs y franquicies y hasta llengua diferent; perque tots som germanets y per lo tant, anyadissen, tots devem tindr'els mateixos drets e iguals obligacions.

Mirat superficialment dit argument pareix que tinga molta força, empero sil profundisem un poc sisquera, vorem, en primer lloch, qu' els que 'n este argument fan hincapèu per atacar al Regionalisme no s'han vullgut fixar o voluntariament s'han oblidat dels solaments en els que ham vist, es funde tan fortament el Regionalisme. ¿Qué diríem o cóm calificaríem a d' aquelles persones que demprés d' havernos promés baix jurament y en pública escritura que mos se respetaria un dret y a regló seguit, y senss' atre argument mes qu' el de la força bruta, mos diguera hara no 'm dona la gana de cumpliros ma palaura? Aixó precisament es lo qu' han fet en les regions tots aquells governs que 'n tota la injusticia del mon han arrebatat sos furs y llibertats als reines y regions; y tan gran injusti-

cia defensen també tots aquells que aponyansse en tan fals argument traten de llevar a les regions sos drets tlegitims.

Además, a d' eixos partidaris de la igualtat nacional devem advertirlos qu' eixe argument en que 's funden per atacar el Regionalisme, es contra la mateixa naturalea de les coses.

Així, per eixemple, veem en la naturalea moltes obiores, pero examinaes cadascuna de per sí, observarem que no n' hi ha una que siga idénticament igual a un'altra; y sens' eixir del nòstre propi cos, vorem, si mos fixem, una multitud d' orgens tan sumament variats y diferents uns d' altres, pero que, a pesar de tan radicals diferencies, cada hu d' ells aspire a conservar y desarrollar el cos social, digamho així, al que tots perteneixem.

De la mateixa manera, puix, les regions es diferencien entre sí, mes totes volen y aspiren a qu' el cos social, es mantinga ben sá y molt robust, pera quant vinga el cas es puga defendre de tots els seus enemichs interns y externs.

Finalment, un' atra observació dech fer a eixos sinyors defensors de la igualtat nacional; y es que prensant son argument aplegaríem a traure consecuencias mott violentes y antisociales; perque si en tot hagerem de buscar la igualtat, com no n' hi ha res igual en lo mon, este se convertiria en una lluita continua pera igualarse en els demés, y assó sols, si acás, podrie conseguirho aquell que tinguera més força bruta qu' els demés.

Si dit argument es tinguera que posar en práctica, tots aquells que Deu, pels seus als fins, els 'ha criat en pochos bens materials y aquells atres que per ser viciosos, han derrotjat sa fortuna, tindrien un dret de demanarli al Estat que 's repartire entre tots ells lo qu' els atres ciutadans tingueren mes qu' ells; ¡y cuántes coses més no podrien demanar seguint tal donós argument!

Un altre enemich te 'l Regionalisme molt més formidable, y per lo tant, més temible qu' el que ham acabat d' examinar; est' enemich, del que tractarem, es molt més astút

y la guerra que li ha fet y huí mateix li fá al Regionalisme, es mortal de necessitat; de modo que sils Regionalistes no 's defenem d' ell ab tan d' entusiasme com ell atacá l' Regionalisme, hi ha podem tocar a difunts, perqu' ell convertirá, si no ha convertit ya el Regionalisme, en un cadávre; y, per lo tant, la guerra que li ham de fer a eixe descarat enemich, ha de ser sense parar un moment y en totes les nòstres forces, ni may fer en ell ninguna tregua ni armistici, perque si així no ho fem, morirem irremissiblement en les seues mans; y en tanta més raó, assó es precis fer, perque dit enemich está entre nosaltres; el mamem en la llet de les nòstres mares; el respirem a cada alé; se mos ensenya en les escoles, en los instituts y universitats, y per tal motiu, mos té dominats y agarrotats en un jòu de ferro tan apretat y pessat qu' em se fá molt difícil poder acabar en ell com fora necessari; per aixó la guerra que tenim que ferli a eix' enemich, es d' aquelles que no hi ha quartel; es de vida o de mort.

Este poderós enemich, es el Dret nou dins del Estat modern; enemich terrible, perqu' ell es la negació de tots els drets antichs y tradicionals; ell ataca y s' opose a tot lo que 'l Regionalisme defèn y vol, es tot lo contrari de la tradició en la que precisament es funde la política regional y en sa vida práctica, en s' acció y en sa essencia, es el conjunt de partits que 's unes voltes de bon grat y atres a tirs han anat destróçant lo poch de bó que a les regions mos dixa son pare 'l funest cessarisme del passat segle, repartintse com a llops famolenchs el presupost de la nació y molta part de la riqueza nacional.

Este dret nou es el poder més absolut y absorvent que hi ha baix la capa del cèl; ell es un mónstruo, no de sét caps, com el que veixgué S. Joan, sino de cent, que tot hu chafa, que tot seu traga, que tot ho revolucione y tot quant toca ho fá pols; perque pera ell no hi ha ni Rey, ni roc, ni autoritat, ni lley divina ni humana, ni nengú qu' el domine, ni subjecte, ni nengú a qui ell vullga obedir.

Este dret nou es un enemich molt astut y molt farissaich y sab posar en práctica, sempre que li convé, aquélla màxima de Maquiavelo «Divide y vencerás» y aquell' atra no millor de «Calumnia, que de la calumnia algo queda»; per aixó ham vist sempre que quant a tratat d'arrebatar una regió sos drets, lo primer que ha fet es aislar a sa víctima de les seues germanes, acorralada y fer moure contra ella a les demés regions, valentse de quantes trapacerías li sugerix el odi que professe a sa víctima dientlis que no 's just que hi haga diferencies entre uns mateix, fills d' un pare, y per aixó ell qu' es precie de ser un bon pare, carinyós, no vol ni pot permetre que hi hague regió alguna que goje de més privilegis que un atra.

Y com assó es va fen massa llèrc, ho dixarem per a un atre comunicat.

LO SOLITARI DE PENYAGOLOSA.

REMITIT

PER-A "EL CLAMOR,"

La prudencia y el principi d' educació,
es sols patrimoní de la gent cúlta.....

(GOVINÁU)

LA JOVENTUT REGIONALISTA

Nòstra actitud, respecte a la Manifestació Cívica

No es pendriem la *molestia* de fer aquéstes aclaracions, si es tractára sols-ment de recrear a *El Clamor*, puix que coneixem per vergonya sons vicis... y si, ho fem, ab lo fi de que 'l públich que hi ha ens coneix lo suficient pera no *comfóndremos*, jusgue una vegada més y se cerciore de qui es *El Clamor*, y qui som nosaltres.

Lo ditjous 6, a les tres de la vesprada, reberem dos atents oficis del sinyor Alcalde, invitan-nos a posar penjadures los dies 7, 8 y 9 de Joliol, eixís com a la manifestació cívica del dia 7.

Ab lo fi d' estudiar y resóldre l' actitud a pendre, fon reunida la Junta Dirixidora, integrada por los sinyors En Amadeu Pitarch, Francesch Avinent, Jaume Bellver, Joseph Barrachina, Joseph Ferrandis, Francesch Marín, Joseph Mar-

ti, Ramón Castell, Ferrán Falomir, Francesch Alloza y Rafèl Lacassaña; (aquest darrer auxent) la que després de conciençút estudi, acordá per *unanimitát*, el no assistir a la esmentada manifestació, així com tampoch a cap altre acte que no siga marcadament regionaliste y dímane de la Societat, com ho ha vingut fent fins la fita present, per tindre 'n cómpter el carácter eminent-ment regionaliste d' aquésta entitat, en la que, integren elements de tots los matiços polítichs, procurant per lo tant no ferir sentiments, que pugueren donar lloch a una desagradable disgregació; no obstant, acordá que durant los dies 7, 8 y 9 de Joliol, memorables pera tot castellonench per lo fet d' haber sigut anomenat pòble benemèrit per les Corts de Cádiz, pentjar lo cobertor.

Al efècte, se convingué *unánimement*, aviar al sinyor Alcalde, un comunicat, donantli les gracies per s' atenta invitació, y posar en son coneiximent els motius de la impossibilitat d' assistir aquésta Societat a la manifestació.

Aquésta a sigut nòstra actitud; aquést nòstre procedir, obedint tansols al dictat de nòstra conciencia, que té 'l sagrat deure de vetllar per la purea y engrandiment de la Societat, única acullidora y redemptora dels interesos y benaurances de nòstre gloriós y aflitgit pòble, guclat per sanguinolentes víbores...

Fetes aquéstes aclaracions, per descans de nòstra conciencia, y pera 'l unánim coneiximent, réstamos dir dos paraules, al desaprensiu *Clamor*.

Molt bé puguerem donar la callá per la respòsta, al mentecát insult qu' ens dirigís, puix que per sa procedencia, puguera ser lo millor elotji que de nòstra conducta puguera ferse; pero com nòstre silenci, sería motiu de hidrofóbia pera 'l susdit periodiquillo, mos sentim encara una mica compasius, y volem evitarli la rabia...

Es pren, atrevit, la llicencia de desaprobar nòstra conducta, per no prestarnos a seguir lo rastre de son *carro triunfal*, y diu que no els estranye, perque saben quina classe de gent som. ¡Si ho sabrán ells!

¿Molt mala espina, veritat...?

Després ens diu que *salvo honrosas excepciones*, som tots iguals o pitjors qu' els propis jaimistes. Hi ha que tindre eu compter que a estos últims, els llança un florilóqui d' epítetos carreterils, que no reproduim per vedármoso nòstre escrípol, y el de nòstres lletjidors.

Ni tan sisquera volem fer comentaris, ni contestar *una coseta que oportunament vé al cas*, per no medirmos en la mateixa vara, puix... amich *Clamor*, ¡Encara hian classes...!

No obstant, pretestem enérgicament de tal *exabrupte*, y fem constatar que nosaltres, no s' habem separat en jamai de les nòrmes de nòstre programa; y que tots baix l' amparo del mateix no podrem donar llóch a aquestes excepcions que maliciossament apunte *El Clamor*.

La conducta seguida per aquest respecte nosaltres; de seguir per vía tan escabrósa, pronte despertarà el recel del públich, descubrint éste l' incógnita y apercibinse de la trama que infructuosament perseguís...

¡Nosaltres, fa temps que la sabem...!

COMENTARIS

Sabem qu' entre els artistes d' aquesta que han enviat obres a la «Exposició d' Art jove valenciá» figuren els noms de Porcar, Buenosaires, Llopis, Martí, Felip, Pascual y Armengot. Donat el coneiximent que tenim sobre l' art d' ells, penssem que Castelló está ben representat en aquésta manifestació regional.

Nòstre estimat amich el jove Doctor En Francesch Llopis Albiol, ens oferís en atent B. L. M. la casa y clínica en lo carrer d' Alloça, número 181.

Agrahits quedem a tal distinció ensemps que li desigem molts llaus en sa difícil profeció.

VEU DE LA PLANA honra huí les seues columnes en la publicació del

hermós himne valencià que porta per lema «San Jordi mata l'aranya» del conegut advocat y notable poeta valencianista, En Lluís Cebrián Ibor, el qual mereixqué l'honor de ser premiat en el concurs que temps arrere organicà nostre germà d'ideals, «Patria nova».

Per una curta temporá en la qu' estarà ausent, ha sesat en el carrech de redactor-jefe de VEU DE LA PLANA el jove escriptor y vollgut amic nostre, Joseph Barrachina Camellín.

Els Jochs Florals d'enguany en la capital germana prometen ser un verdader aconeiximent donat als molts treballs que pera dit certamen s'han presentat. Sabem d'alguns inspirats poetes y escriptors de Castelló que concurrissen al mateix.

* * *

Y ara que parlem de Jochs Florals mos permetim dirigir un prech al President de «Lo Rat Penat» sinyor Pérez Lucía, per si té a bé pendre 'l en conter, y es el següet: En nòstra regió tenim homens de valia, y hia qu' es tracta de cosa purament valenciana, vetja de no imitar a sons antecedors portan gent dels de *yo que por desgracia soy de Málaga*, pues podria *segurament* repetir-se lo del pasat any y que tan poch en favor dels organichadors de la festa diu. Esperem de son recte procedir, tindrà en conter esta nòstra advertencia.

A la velá que nòstres amichs de Valencia celebraren en recordança del 29 de Juny de 1707, feja en que fòren abolits nòstres furs, assistiren un gran número de indivíduos estranys a la «Joventut Valencianista» aon tenia lloch l'acte, y en una actitud incorrècta, impròpia de tota persona ben educá, ab crits, alborots y demés, pretengueren interrompir als oradors. Pero nòstres companys que en aixó de enarbolar el *lliriano*, han demostrat ser tots uns mèstres, lograren aquetar als encabritats «*amantes del regionalismo bien entendido*».

El passat día 8 d'aqueste mes se celebrá en la «Joventut Valencianista» de Barcelona, una vetllada en commemoració a la supressió de nòstres furs y llibertats pèl malhaurat bogui Felip V, anomenada «Festa de la patria».

Com era d'esperar el acte fon un grand exit tant pèls valiosos treballs que foren llegits com per els discursos pronunciats y el grand número de adhesions que reberen.

Entre 'ls entusiastes jovens que prengeren part figuraven, En Joseph Blanquer y Jacinto M.ª Mustieles.

Nosaltres, ab tot lo cor, felicitem als companys regionalistes, adherimnos a la festa, ab tota l'anima.

Ab grant vanaglória, encara que sorpresos, mos habem trobat, al vore copiát y traduít en lo semanari madrileny «La Semana», l'article que publicarem dies en rere entitolát «Irlanda», de nostre volgút amic y meritísim escriptor Walter Ridge.

La «vaga» ferroviaria ha posat a la gent en un esglai.

¿Per qué? ¿per les conseqüencies que puguen avindre? ¿perque no podrán anar a les viles, ni a les festes de Valencia...? Cá, no sinyor, perque si se acabe lo *vi Champagnette*.

Mes acudisque la tranquilitat als esperits pregosos.

Lluís Catalán, previsor sempre, te d'ell bona provisió y el vent a 1'40 en son establiment del *Morito*, carrer Colón.

LLIBRES

(En esta secció donarem conter de cuants llibres y revistes de cultura valenciana se mos envien).

Ham segut obsequiats per la Direcció de la «Biblioteca Valencia» en lo primer volúm de sa publicació antitulat «De l'horta i de la Montanya» (croquis valencians) degut a la pluma del cult e inspirat escriptor valencià, En Eduard López Charri.

Procurarem llegirlo y donar nòstra modesta opinió sobre aquest llibre.

Hem rebút un número del nou semanari entitolat «La Verdad».

Rebisque el novell colega, nostre coral salut, al que li desitjen llarga vida.

Preguem a nòstres soscriptors de fora que tinguen per liquidar el passat trimestre, ho fassen sens tardar en segells de correu o del modo que millor els convinga pera la bona marja d'est' administració.

ADMINISTRACIÓ

CORREU

A. P.—Castelló.—El vers sentim dirli es impublicable. Els dos treballs mes, procurarem llegirlos y contestarem.

V. T. M.—ARTANA.—La *conversació* no havem pogut llegirla per reblela air. Pots enviar lo demes que anuncies.

M. R.—Adzaneta.—Com vorá se publica. Esperem nou original. Rebut els segells que per oblit no acusarem resibo. (1)

F. R.—Lucena.—Com maná se li envía el periodich ahi. Esperem qu' els agradables aires d'eixes montanyes li fassen fer «*algo*» pera la «VEU».

R. B.—Morella.—Rebuda postal, y enviats números que creem en lo seu poder.

(1) Mercés per l'advertencia que mos fá sobre l'empleo de la «i» pero nosatros atenense a lo que diu el P. Fullana, que diu que «indistintament» se pot emplear «i» o «y» havem obtat per esta última per ser de us corrent.

Imprenta de Joaquín Barberá

Línea de Vapors

TINTORÉ**BARCELONA**

Servici fixo y semanal entre Castelló y Barcelona

PER LO MAGNIFICH VAPOR

FRANCOLI

Travesia rápida.—Llum eléctrica en tot lo barco.—
Telegrafia sens fils. — EXIDES: De Castelló, Dumenge 11
matí. — De Barcelona, Dimats vesprá. La càrrega s' ad-
met en Barcelona, el dilluns; en Castelló, el dimecres.

Per a informes a Domenech Cert S/A, Plaza de la Paz, 3

CASTELLÓ

Paseig Colón, 11.—BARCELONA

RELONGERIA

◆ ◆ DE ◆ ◆

Eduard Parés

GONZALEZ CHERMÁ, 76

Relonges de les millors marques, cadenes, dijés, ulleres y
gafes de totes classes. Gemelos Teatre y camp.

PREUS SENS COMPETENCIA**Drogueria****LA ARAGONESA**

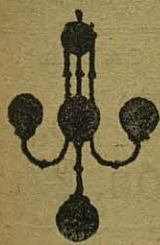
= DE =

:: Lluís Gomez Molinos ::

64, Colón, 64.—CASTELLÓ

Complet surtit en perfumeria del país y extranjer. Dro-
gues, Colors, Barnisos, Pincells, Articles fotografichs y ma-
quinaries.

Venta exclusiva de Alcohol SOL y Colonia ESA

Lampares**OSRAM**

A 1'90 Pesetas, de 5 a 50 bujías

Marca wolfram a 1'50 ptes. de 5 a 50 >
> Madrid a 1'40 ptes. »

Immens surtit en aparatos pera gabinet, saló y mentjaor

Fornillos, Planches, Cazos y Estufes eléctriques

Complet surtid en material pera instalaci6ns

Lampisteria de PERE FECED

González Chermá, 78

Eduard Viciano

Confecció de manteletes d' estiu de tots
els preus. Gran surtit en adorns pera les
mateixes, en tül y pasamaneria.

Esta casa adapta sons patrons al estil de
cada poble.

Preus especials pera la reventa.

Caballers y Colón.

Insecticida RODRIGUEZ

Contra el Poll-roig, Serpeta, Pulgons, Fumagina, Negreta
y cuants insectes y criptógames ataquen al taronger, lli-
moner, oliveres, pomeres y demes arbres.

APROBAT son empleo per R. O. de 30 de Giner de 1912.

DEPOSITARI:

En Joseph Vaquer Gomis

Paseig de Morella, 5

CASTELLO

Panyeria y Sastreria

DE

Antoni Soliva

Altes novetats en géneros pera caballer
ressibits pera la present temporá.

Confecció esmerá y preus economichs

Colón, 11.—Castelló

Diu BUSUTIL

que tots els elegants coropren en sa casa. ¿Sabéu per qué?
perque **BUSUTIL** es el que ven mes ba-
rato, te més surtit de modes y se contenta en que el seus
compradors estiguen contens encara que pergue.

Moderna y Lujosa Confiteria y Pastisseria

DE

Vicent Blasco

Especialitat en tortaes «Mokas» ramillets y dolços de
fruita.

González Chermá, 56

LA PRIMITIVA

Drogueria y Comestibles

Gran surtit en Drogues, Perfumeria, Broches y Pintu-
res metáliques pera fondos de barcos, de la acreditá mar-
ca OVELING.

Complet surtid en tot lo ram de Ultramarins.

Cafés tostats diariament.

Vicent Calatayud

Canalejas, 11 --GRAU DE CASTELLÓ

URALITA-ROVIRALTA

Piçarra artificial d' amiant y portlant comprimit pera Teulaes, revestiment de parets humides y cel rás.
Planches especials de 120 per 150 centímetros pera cubertes de poca pendent.
Pera preus, mostres y condicions de venta a

ROVIRALTA Y COMPAÑIA. S. EN C.—INGENIERS.—BARCELONA

Depòsit en Castelló a càrrech de J. B. Valls Climent.—Alloza, 135

TOS... TOS... TOS...

Les PASTILLES MONSERRAT curen tóta afecció del sistema respiratori, tos, bronquitis, asma, dengue y catarros, per crònics que siguen.

Venta en Farmacies y centres de especifichs. En Castelló
FARMACIA DE JOAN A. PASCUAL, San Félix

BAR INGLES

Establiment reformat a la moderna. Servici esmerat.
Sopars pera eixides de teatre y cine.
Cerveces y eixarops del país y estrangers.

Domingo Montesinos

González Chermá, 42

Casa de SANCHO GERMANS

(SUCESORS DE ENRICH TÀRREGA)

Gran surtit en comestibles fins y en tots los géneros concernents al ram de

ULTRAMARINS

Diariament resibim los millors articles indicats pera la present época.

Depositar exclusiu de la Cerveza Petry
36, Plaça de la CONSTITUCIÓ, 36

Sabateria

DE

JAUME GONZALEZ

Calçats de última novetat. Especialitat en el calçat a la mida.

Inmens surtit en calçats de lujo.

20, Ensenyanza 20.

"LAS CUATRO ESQUINAS"

Droguería de

JOSEPH ROYO

Perfumería, Drogues, Articles fotografichs.

Automóvils Castellonesos d' Alquiler || Garage: Lluís Vives y E. Viciano

Construcció, alquiler y reparació de BICICLETAS. Automóvils de propietat.
Grands facilitats, casilles independents, llavor y fosos. Stock Michelin.

RUSSELL ECROYD NEILD

Nou y grand taller, Lluís Vives, 12 al 20 y Escultor, Viciano 14 al 26.—CASTELLÓ

BAR FORNOS

Café extra, Vermouth Torino, Eixarops, Licors de les millors marques, Cerveces del país y estrangeres.
Depositar exclusiu del SIDRAL TEIXIDÓ.

Joseph Segarra

G. Chermá, 84 — Castelló

Transports de totes classes

Máquines, calderes, y ferros per tonellaes. Conductora especial y embalaor de mobles.

J. VIDAG Y FIGGS

Pi y Margall, 57 y Obelisco, 8.—Castelló

Les millors
MAQUINES
de
COSIR
son les
máquines
"Pfaff,"

DE

Antoni Mercé

COLÓN, 64

CASTELLO

BASAR DE FERRETERIA Y QUINCALLA
Especialitat en objectes pera regals y de peixca.
Lo millor surtit en palmitos pera la present época.

Emili Martí.—Colón, 27

